

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s. társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

132. szám.

Brassó, Szombat, november 13-án.

II. évfolyam 1886.

A székely kivándorlás.

„Megmenteni és megtartani nemzetünknek nyelvben és birtokban azt, mi megtartható és megmenthető”, — ezt a jelszót írta zászlójára Erdélyrészi magyar közműv. egyesület.

Azért vertük félre a tizenkettedik órában a vészharangot, azért lármáztuk fel lethargiájából a magyar nemzetet, hogy a cél el is érjünk; hogy a legutolsó pillanatot visszatartoztatva, mint a vízbefuló, kapaszkodjunk a szalmaszálhoz.

Azt hittük, szalmaszál, pedig egész gerendává lőn már. Igaz, még vékony a gerenda arra, hogy egyszerre kiugorjunk az elnyeléssel fenyegetett árból, ámde mégis elég erőteljes arra nézve, hogy rajta fentartsuk magunkat addig, a míg ez is, mi is erősödünk.

Az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület” egy oszlop, melybe Erdély magyarsága kapaszkodik, hogy el ne merüljön. Ez oszlopot akarjuk s fogjuk mi erősíteni, hogy legyen hatalmas védőbástya édes hazánknak s magyarságunknak; legyen az a páncél, melyet magunkra téve, visszapattanjon rólunk a leghatalmasabb ágyugolyó is.

Mikor honmentő egyesületünk nagynevű alapítói ennek homlokára e szavakat írták: „megmenteni és megtartani nemzetünknek, a mi megmenthető”, akkor lelki szemeik előtt csak az a szegény, istenre s magára hagyatott székelység lebeghetett, melynek elvesztésétől van leginkább okunk tartani; mely nem rendelkezhetvén a kenyérkereset módjaival, kivándorol Romániába, hogy onnan nagyrészt haza se jöjjön többé.

Lelki szemeik előtt lebeghetett az a sok székely leány, ki ha megizleli egyszer a Dimbovitza édes vizét, elveszett hazájára, el az emberiségre nézve; erkölcsében süllyed, mások erkölcstelenségének eszközévé fajul.

És valóban szomorú állapotok azok, melyekkel székely testvéreinknek küzdeniök kell. Ezen állapotokon akar segíteni az „Erdélyrészi magyar közművelődési egyesület”, és kell is segítenie. Ez legyen legszentebb s legszebb feladata. Mit ér egyház, mit iskola, ha számban fogyunk, ha épen az az elem pusztul el a haza földéről, a mely leginkább képes s már a természet által is a hazafiság s magyarság terjesztésére van praedesztinálva. Elvész az egyház, el az iskola, ha elvész a magyarság.

Hazánk élő védőbástya volt évszázadokon keresztül a székelység. Mint szemünk világára, úgy kell ügyelnünk, hogy az is maradjon.

Meg kell akadályozni a székely kivándorlást. Kenyeret kell adni a székelyeknek. — Ipart s vasutat nekik; ez a legszükségesebb. Ha megnyerik ezt, akkor nem kell féltetni őket: életrevalóságuk fentartja.

Ámde míg ez sikerül, nem szabad tétlenül maradni. Más mentő-eszközökről kell gondoskodni. Ha másként nem, hát befelé, az ország szíve felé kell terelni a székely vándorlást. Így legalább nem vész el a nép.

Fel kellene keresni az oly gyéren lakott Alföldet. A munkaerőt oda kell vinni, a hol munkaerő-hiány van. Ezt tegye meg az „Erd. magyar közműv. egyesület” és legfontosabb hivatását már is teljesítette.

Mikor a csángók betelepítése volt szőnyegen, egyes lelkes földbirtokosok önként ajánlkoztak, hogy 15—20 csángó családot elhelyeznek, birtokaikra telepítenek.

Most ajánlkoznak alföldi városok, hogy székely leányokat és legényeket telepítenének le. Egyedül Hód-Mező-Vásárhely városának 3—400 cselédre van szüksége évenként. Most a Szepességéből hozzák. A cselédek ott igen jó fizetésben részesülnek. Rendesen két évre szerződnek, az oda- és visszautazás költségeiket gazdák fizeti. Készséggel, ezer örömmel alkalmaznának székely leányokat; csak nem tudják, hogyan kezdjék a dolgot.

A hód-mező-vásárhelyi magyar kaszinó kezdeményezni akarja ezt. „Székely cselédek szerszótető egyesület”-et akarnak alakítani. Brassóba fordultak e tárgyban, a székely kivándorlás legalaposabb ismerőjéhez, az „Erd. m. közm. egyesület” brassómezei fiókválasztmányának elnökéhez, Koós Ferencz kir. tanácsos tanfelügyelőhöz. Ez átadta az ügyet a fiókválasztmányának, mely pénteken tartott ülésében foglalkozott e kérdéssel. A központi választmányának csakhamar lesz alkalma ezen fontos tárggyal foglalkozni.

Bizonyára hasznára fog válni a székelységnek.

En részemről ellensége vagyok ugyan a székelység ki- vagy eltelepítésének. Azon a földön szeretném látni őket örökké, szellemi-

leg és anyagilag erősödve, melyet ősei vére áztatott. Ámde a míg azt elérhetnők, meg kell ragadnunk minden alkalmat, hogy legalább a kivándorlást megakadályozzuk.

A kedvező alkalom most kínálkozik, ragadjuk is meg. Lesznek az Alföldön még más városok is, a hol a székely leányok cselédeknek, a székely legények kocsisoknak, mezőgazdasági munkásoknak használhatók volnának. Keressük fel e városokat.

Lépjen érintkezésbe az „Erd. m. közm. egyesület” az irányadó körökkel s még az új év beállta előtt biztosíthat néhány száz székely leánynak és legénynek legalább két évre kenyeret, a mely mellett még meg is takaríthat magának néhány fillért.

Két év hosszú idő. Az alatt megváltozhatnak a viszonyok s módjában lehet az országnak, érdem szerint felkarolni a székelyek ügyét.

Szterényi József.

A jövő évi egyenes adó kivetése. Szapáry Gyula gr. pénzügyminiszter az egyenes adók 1887., illetve 1887—1889. évekre leendő kivetésének megindítására vonatkozólag f. évi 60,497. sz. a. körrendeletet intézett valamennyi törvényhatósági közigazgatási bizottsághoz és adófelügyelőhöz.

Bulgária új fejedelme. Lapunk múlt számára már elkészve érkezett meg azon hír, hogy a bolgár nemzetgyűlés egyhangulag Waldemar dán herceget megválasztotta Bulgária fejedelmévé.

A regenség Waldemar hercegnek Cannesba következő táviratot küldte: Waldemar dán herceg ő fenségének! Mint a bolgár regenség és a kormány tagjainak van szerencsénk fenséged tudomására hozni, hogy a Bulgária ő fővárosában egybehitt nagy nemzetgyűlés fenségedet ma délelőtt egyhangulag és közfelkiáltással Bulgária fejedelmévé megválasztotta. A választási okmányt fenségednek ugyancsak ezen nemzetgyűlés által megválasztott külön küldöttsége fogja átnyújtani.

Midőn azon meggyőződésnek adunk kifejezést, hogy fenséged a nemes életét egy oly nemzet boldogságának és jólétének szentelje, mely életképességének, valamint a haladás és polgárosodáshoz való hajlamának annyi tanujelét adta, elfogadja és hogy fenséged sietni fog a kormány gyepőjét megragadni! vagyunk fenséged legalázatosabb és leghivebb szolgálói: Stambulov, Mutkurov, Radoslavov, Natsevit, Stoilov, Gesov, Nikolajev, Francsov.

Karavelov regens beadta lemondását. Valdemar herceg távirati válaszában visszatámasztotta fejedelemséget, a mi Bulgáriában nagy lehangoltságot szült.

A „BRASSÓ” TÁRCZAJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás).

— Kedves bátyám, még fenn? — kérdi Loránt meglepetve.

— Loránt, — szól az öreg, az ágy szélére ülve, — én eddig jó és nemes fiúnak ismertelek, reménytem, értekezésünket, melynek elvégre is meg kell történnie, czéltalan heveséggel, avagy balga meggon-
dolatlansággal most sem fogod lehetetlenné s eredménytelené tenni.

Loránt felemelkedett fekvő helyzetéből s feleletre készült; de az öreg báró vállára tette kezét s folytatá beszédét.

— Szükségtelen értésemre adnod, hogy igaztalan vagyok irántad; tudom, hogy az vagyok. Ez igazságtalanság azonban csak szomorú következménye egy sokkal nagyobb büntetnek, melyet jóvá kell tennem, és ha térdeimen kellene is töled a bocsánatot s a beleegyezést kikönyörögnöm. A bánat, melyet kénytelen vagyok szivednek okozni, mulékony; de a lelki nyugtalom, melyet eddig nélkülöztem, mely kedvessé teheti halálom óráját s melyet megszerezni igyekszem, az örök üdvösség megszerzését biztosítja számomra.

ra. . . Kedves Loránt! ígéretemet, hogy Hermint neked adom feleségül, nem tarthatom meg.

Loránt jó természete s nemes jelleme utat tört magának s az elkeseredés már-már kitörni készülő furciát legyőzve, átölelte a remegő s megtört öreg nyakát s meghatottan mondá:

— Oh, kedves nagybátyám, mindent, mindent szívesen megteszek érted; de ne kívánd, hogy Herminről önként lemondjak!

— Ha végig hallgattad élettörténetemet, magad is azt fogod mondani, édes fiam, hogy másként nem tehetek.

Mindketten elhallgattak. Loránt kezei közé rejté arcát s Miklós báró folytatá:

— Te jól tudod, hogy birtokaink oly hitbizományt képeznek, melynek öröklésére mindig az elsőszülött fia, vagy ennek nemléteben az elsőszülött leány van hivatva. Azt is tudod, hogy én másodsülött fia voltam atyámnak s László az első. László bátyám csinosabb, tehetségesebb is volt, mint én. Komolyságomnál s megfontoltságomnál fogva bizonyos tekintetben mindig fölünyt gvakoroltam Lászlóra s többször megtörtént, hogy kettőnk közül engem tartottak öregebbnek. Én mindig példányképe igyekeztem lenni az ifjuságnak s el voltam határozva, hogy az elsőszülöttségi jogot megszerzem. A sors bűntársul szegődött, a gonosz gondolat ténynyé érlelődött, mielőtt a következményekkel tisztába jöhettem volna.

Eleinte csak irigykedtem bátyámra; eleinte csak azt bántott, hogy ő a vagyon előnyeit s én a szegénység átkát öröklöm; de később, midőn szerelmünk tárgya egy és ugyanazon leányka lőn, elkészítém tervemet s azt makacsul keresztül is vittem. László bátyám, mint a legtöbb könnyelmű ember, rosszlelkű volt, s ez képezte tervem alapját.

Mindenek előtt közöltem vele, hogy én is Sziráky Bellát szeretem. László kijelenté, hogy becsületesen versenyezzünk s bizzuk a választást reá. Én megjegyzém, hogy Bella vonzalmát valószínűleg ő bírja, de ha mégis én lennék a győztes, nem igen biztosíthatnám Bella jövőjét, mert az én készpénzbeli örökségem nagyon kétes értéket képvisel. Ha engem kikoszoraz, — kiáltá László, jól tudva, hogy Bella szívében ő az ur — én elmegyek a nagyvilágba s te jogaimba lépsz.

A mi eleinte csak meggon-
dolatlan szó vala, az később valóságos szerződéssé lőn. Kettőnk közül az egyiknek meg kelle nőülni a másíknak távozni kelle örökre a hazából. Zaklatott időben éltünk, nagy eszmék hatása alatt. A vagyon bizonytalan s gyakran csak teher volna, mi pedig heves és lelkes ifjak valánk s a testvérharcot kikerülendők, aláírtuk a szerződést. . . .

— De hisz eddig — szóla, fejét fölemelve Loránt — semmiféle büntetésre méltó cselekményt nem látok.
(Folytatás következik.)

Kereskedelmi muzeum.

A kereskedelmi miniszter egyetértőleg az orsz. ipar-, gazdasági- és erdészeti egyesülettel, a buda pesti kereskedelmi és iparkamarával, a nagykereskedők és nagyiparosok társulatával, a polgári kereskedelmi testülettel, a pesti Lloyd társulattal, a magyar kereskedelmi csarnokkal s a kereskedelmi akadémiával — Budapesten — mint már említettük volt, — kereskedelmi muzeumot állított fel.

A kereskedelmi muzeumok eszméje s intézménye nem új. Németországban, Belgiumban és Hollandiában régen fennállnak már ezek s mind nagyobb mértékben mozdítják elő ott az ipart és kereskedelmet.

A hazai közönség nem egyszer adott már kifejezést azon óhajának s ez újból különösen a romániai vámháború által sújtott erdélyrészi iparra nézve hangoztatott, hogy állíttassanak fel a fővárosban és minden nagyobb fogyasztású vidéki városban áruminta-raktárak, hogy a fogyasztó-közönség minden percében tisztában legyen azzal, mint, hol s mily árban szerezhet be.

Az áru-raktárak intézménye rendkívül fontos és e mellett sokkal olcsóbb, mint utazók és ügynökök tartása, ha természetesen meg van a közönségben a határozott, erős akarat, elutasítani magától minden oly idegen terméket, a melyet a hazai ipar útján is beszerezhet.

A tuldrága közlekedési eszközök mellett legfőbb baja iparunknak, hogy nem ismerjük azt önmagunk. Már pedig évenként nem lehet sem országos, sem helyi kiállításokat rendezni, hogy így ismertessék meg az ipar a hazai közönséggel.

A nagy gyáriparnak könnyű utazókat és ügynököket tartani, de lehetetlen a kis iparnak, mely e költségeket el nem bírja.

Ily körülmények között az áruminta-raktárak eszméje az egyetlen, mely a célnak valóban megfelelő volna.

Nekünk nincs oly kifejtett iparunk, hogy a kivitelre számítsunk. Nekünk a hazai fogyasztásra kell fektetnünk a fősúlyt.

Csak egyes iparvidékek vannak, melyek a kivitelre is igen alkalmasak. Ezek azonban azon nagy bajban szenvednek, hogy nem rendelkeznek azon mintákkal, melyekkel a meghódítani szándékolt fogyasztó-piacot felkereshetnék.

Ezen és sok más bajon akar segíteni a kereskedelmi miniszter által létesített kereskedelmi muzeum. —

Ha elfogulatlanul ítélünk, be kell vallanunk, hogy az utolsó tíz év alatt igen sok történt hazánkban iparunk és kereskedelmünk emelésére. Azonban eltekintve az országos kiállitástól, — nem volt intézmény és intézkedés, mely oly nagy fontosságu s oly nagy horderejű volna, mint éppen ezen most felállított kereskedelmi muzeum.

Ez intézetben állandó kiállítás lesz minden bel-földön előállított gyári-, kézi-, házi- és műipari cikkekkel, valamint az iparilag feldolgozott nyersanyagokból és nyersterményekből.

Ez intézet meg akarja s kétségtelenül meg fogja ismertetni a termelőket mindazon kereskedelmi cikkekkel, melyek a külföldön s főleg a keleti államokban piacokra találhatnának s egyidejűleg oda fog hatni, hogy a termelők a bel- s külföldi szükséglet, (szállítások stb.) felől mindenkor tájékozva és idejekorán értesítve legyenek.

Ezenkívül még egy igen fontos szolgálatot akar tenni a hazai termelőknek. Kiállítani kívánja a Magyarországon szabadalmat nyert összes találmányok mintáit és leírásait, hogy ezáltal hasznosítsák ezeket a hazai termelés javára.

Ennyi előnnyel szemben vajmi csekélység az, a mit az intézet a termelőtől kíván. Egy hírlapi cikket keretén belül lehetetlen ezt kimeríteni. Ezuttal csak figyelmessé akartuk tenni erre vidékünk termelőit. Hogy azonban teljesen tájékozunk őket ezen intézet céljait s eszközeit felől, legközelebb közölni fogjuk magától a szervezeti szabályzatot is.

Részünkről rendkívül nagy fontosságot tulajdonítunk ezen új intézménynek, a melynek szolgáltatásában állhatni, mindenkor öröm lesz reánk nézve.

Román lapszemle.

A mi szomszédunk a Seps-Szent-Györgyön megjelenő „Székely Nemzet” idei 174. számában azt a tanácsot adja kolozsvári collegáinak, hogy ne bibelődjenek olyan sokat a „Tribuná”-val és „Gazetá”-val, mert ha ez tovább is így tart, még felkapnak azok tisztelt szerkesztői.

Legjobb lenne számba sem venni. Hadd ölje őket a pulykaméreg. Ha nem tetszenek a román la-

poknak a színházak, ezen ne csodálkozzunk, úgy mond, hiszen az „Ellenzék”-nek sem tetszenek. A hunyadmezei román nőegylet csak román leányokat akar segíteni. A mi nőegyleteink mindenkit segí-lyeznek.

Meg lehet ezt a románokkal értetni? Nem. Na akkor ne hányjuk a borsót a falra. Így a „Székely Nemzet”, azon kis különbséggel, hogy mi az oláh helyett mindenütt román irtunk. A kolozsvári collegák dolga megfogadni, vagy mellőzni ezt a tanácsot. Mi részünkről kijelentjük, hogy nem élünk vele. Ne foglalkozzunk a román lapokkal, mert felkapnak azok t. szerkesztői, így tanácsol a szentgyörgyi collega. Nem épen így áll a dolog, hanem épen megfordítva. Ha nem foglalkozunk velük, épen akkor lesz övék a világ; de ha tudják, hogy figyelemmel kísérjük eszük járását, ha sarkukban vagyunk, mégis csak kétszer is jobban megfontolják, a mit papírra akarnak tenni. A közel mult épen az igazolja, hogy akkor kaptak volt fel amugy igazában, mikor a magyar sajtó rájuk sem hederített; de a mióta tudják, látják, hogy tisztességes magyar társaskörökben is meg kell jelenniök, még is vagy illedelmesebbek, vagy tisztességesen hallgatnak.

Példát mondok. Miker ezelőtt öt-hat évvel megpendítettük a brassói magyar óvodák ügyét, csak úgy fújta a „Gazeta” a trombitát azok indítványozója ellen s ma, mikor meg van a magyar óvoda, arról tudomást sem vesz.

Gyöngédtelenségnek tartaná kis gyermekek ellen toliharozot folytatni, vagy nem akarja, hogy megtudják az ő olvasói, hogy a brassói magyarság az erd. kulturegylet segítségével, mely egyetlet ő mindig mocskol, Brassóban a „Gazeta” 50 éves székhelyén, magyar óvodát állított. Még csak az volna a szép, hogy általa értesüljenek olvasói a magyarság előhaladásáról. Így is okoskodhatik.

Azonban nem csak a kulturegyletről s a magyar színházakról irnak ám azok a román lapok. Gondoljuk meg, hogy a romániai sajtó általuk értesül az erdélyrészi eseményekről; hogy továbbá ők is figyelemmel kísérik a világ eseményeit s azokat saját szempontjuk szerint bírálják el; de az ő szempontjaik minket okvetetlen érdekelnek.

Nem érdekel-e tudni a „Tribuna” azon eszejárását, hogy akkor spekuál az erd. közm. egyetlet fil-léreire, mikor a legelső orosz hajók Várna alá megérkeznek? Nem érdekel-e minket, hogy hogyan gondolkodnak a „Tribuna” s „Gazeta” a magyar nemzetéről, a magyar kormányról, magyar parlamentről, a delegációról, a romániai viszonyokról, a vámháborúról?

Igaz, hogy azt mondhatná a t. olvasó ezekre, hogy mi pro domo nostra beszélünk, hogy mi, a mi román szemlénk létjogaért szólalunk fel. Amely percben meggyőző minket bárki, hogy nem teszünk jó szolgálatot román szemlénkkel, azonnal leteszszük tollunkat. A „Székely Nemzet” felszólalása nem hogy meggyőzőt volna, de épen arra indított, hogy még nagyobb figyelemmel kísérjük úgy a hazai, mint a romániai lapokat.

Igen is számba vesszszük őket, mert ezzel tartozunk a hazai sajtónak, bármilyen nyelven legyen az kiadva. Hiszen maga a „Székely Nemzet” is közül kivonatokat az említett román lapokból; tehát számba veszi őket, a mit helyesen is cselekszik. A budapesti „Nemzet” akárhányszor körmére koppant a „Tribuná”-nak s a kolozsvári lapok nagy mulasztást követnének, ha elhallgatnák, hogy hogyan gondolkodnak itt a kárpátok alatt a román és német lapok.

Czenkalji.

Rendőri jelentés. *)

A már korábban közölt keresztényfalvi rabló-gyilkosság még mindig élénken foglalkoztatja a rendőrséget. Három, felmerült gyanu alapján a büntető bíróságnak átadatott egyén, ismét szabad lábra bocsátott, minthogy alibi-jüket beigazolták. Az egész bűn-ügyet csak egyetlen gyenge fény sugar világítja meg, a mely azonban szintén nem szolgáltat elég bizonyosságot arra nézve, hogy azon eligazodni lehessen. Ezen fény-sugar a helybeli kőmives, Brenndörfer György tanu-vallomása, a ki a borzasztó tett napján este 3/8 óra-kor Keresztényfalváról Brassónak gyalog jövet a „kő-hidon” találkozott a meggyilkolttal, ki egy kopott ruhájú, részeg, széles karimájú kalap bíró férfiú kíséretében volt.

Ezen egyénnel — így beszélte tanunak a meggyilkolt — egy helybeli korcsmában találkozott, a ki állítólag bányamunkás s a kit ő magához meghívott Keresztényfalvára, hogy az éjt nála töltsé. (Adj a tótnak szállást és kiver a házadból. Szerk.)

*) Mult számunkra elkésve érkezett.

Szerk.

Ezen szavahihető vallomás következtében nem-csak Brassóban, hanem Vidombák, Feketealom, Rozs-nyó s Volkány községekben is a legerélyesebb nyomozat eszközöltetett. A korcsma — Ó-Brassóban, — hol a meggyilkoltnak egy óráig kellett időznie, s onnan egyenesen hazafelé indulni, — hogy pontos szá-mítás szerint — 3/8 órákor Brenndörferrel a kőhidnál találkozhatott legyen, már az első napokban kinyo-moztatott.

Ezen körülményeknél fogva a gyanunak annál is inkább a már említett három egyénre kellett há-ramlani, kik vele ittak s beszélgettek nevezett korcs-mában, minthogy ezek a rendőrségnél alibi-jüket be-igazolni nem tudták.

Bárki is legyen azonban a gyilkos, rendkívül ag-gasztó tünet az, hogy egy gyalogutas a megye legjá-rottabb országútján, a város közelében, ily aránylag kora esti órában megrohantassék, megölésék s kira-boltassék. De növekedik az aggály még azon szomorú tapasztalatnál fogva, hogy utóbbi időben ezen az uton gyakrabbi utonállási esetek fordultak elő, habár ered-ménytelenül is.

Az ezen helyen már gyakrabban említett pa-nasz, az ipar s kereskedelem hanyatlásával egyenlő arányban növekedő proletariátus fölött, úgy látszik mind több alapot nyer, mint leginkább megerősítet-tek e rablógyilkos utáni nyomozat alkalmával nyert tapasztalatok.

A legutóbb Ó-Brassóban előfordult katonai ki-hágás a rendőrséget arra indította, hogy egyetértőleg a helyben állomásozó katonai parancsnoksággal esteli 6—9 óra között Ó-Brassóban katonai s rendőrorjá-ra-tok járják be Ó-Brassót, fentartandó a rendet és cse-nedet, másrészt pedig ily zavargások netaláni ismétlő-désének elejét veendő.

A rendőrségnek 1887. január elsejével 17 em-berrel való szaporítása, valamint az ugyanakkor Bo-lonya, Ó-Brassó és Borgárszeg városrészekben életbe lépő rendőri kirendeltségek bizonyára szintén nagy-ban fognak hozzájárulni, hogy városunkban minden tekintetben jobb közbiztonság s általában jobb rend-őri viszonyok álljanak be.

Közigazdaság.

Szállítások a m. kir. államvasutak részére.

A brassói kereskedelmi és iparkamara a m. kir. államvasutak részére az 1887. évben szükséges anya-gok szállítása iránt f. é. 77288. szám alatt kelt pá-lyázati hirdetményt ezennel az érdekelt körök figye-lmébe ajánlja. A szállítás tárgyát képezik.

Kovácsszén	14000 mtrmázsza
Csepű (hosszuszálú, törött lágy és pozdorja nélkül) vagy Ju-tafonal (kártolt)	1700—2000 „
Szurokfáklya	15,000 darab
Gyapotfonal	220 mtrmázsza
Égő repceolaj (lámpaolaj)	2300 „
Kőolaj	5000 „
Kenő reprecolaj	2200 „
Ásványolaj (kocsikenésre)	1600 „
„ (mozdonykenésre)	2000 „
„ (mozdonytisztításra)	200 „
Lenolaj kenőcsre	800 „
Kender	130 „
Rézgálicz	300 „

Az említett mennyiségek csak a megközelítő évi előirányzatot képezik és részint Budapestre, részint a többi üzletvezetőségek székhelyére szállítandók.

Az ajánlatok részmenyiség szállítására is szól-hatnak.

A szállítások 24722—876. szám alatt általános és a fentebbi anyagokra vonatkozólag fennálló külön-leges szállítási feltételek alapján eszközözendők. Ezen feltételek a m. kir. államvasutak anyagszer- és leltár-beszerezési szakosztályánál (Andrássy-ut 75. sz. I. em.) a hivatalos órákban naponként megtekinthetők, vagy a megállapított ár lefizetése mellett posta útján is megszerezhetők.

Az ajánlatok f. é. november hó 16-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak anyagszer- és leltár be-rendezési szakosztályához benyújtandók vagy hozzá posta útján beküldendők.

Bővebb tájékozás a brassói iparkamaránál sze-rezhető.

Helyi és vidéki hírek.

Százötven család névjegyzékét láttuk tegnap, a kik a protestáns nőegylet holnap esti fillérestélyére el-mennek. Vegyest vannak ott magyarok és románok. Egytől-egyig a legjobb családok. Szép leányok egész serege. A fiatalság is tömegesen vesz részt, úgy, hogy nem kell félni a zöldségárlástól. Ha az érdeklődés így nő, akkor a Nr. 1. nagy termének kiszorítják a falát.

ennek 1885. évi január 1-től járó 8% kamata 21 frt 60 kr eddig és 12 frt 80 kr ezen kérvényért megálla-pított költségek behajtása iránti végrehajtási ügyében ez erzsébetvárosi kir. törvényszék területén lévő Eczel községi 273. tjkvben 1—13. r. sz. a. Reduletz Gligor tulajdonánál felvett 338 frtra becsült ingatlan-ságra az árverés elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1889. évi november hó 20-ik napja délelőtt 9 órája Eczel a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a birói kiküldött által az adóbizonyítvány alapján minden tkvi test után külön megállapítandó becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Árverezni kívánók végrehajtató kivételével tartoznak az egyenként kikiáltandó ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni, avagy annak a bíróságnál birói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyes, 1886. június hó 30.

A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

Sz. 3000—1886. tlkvi. (531) 1—1

Árverési hirdetés.

A medgyesi kir. bíróság mint telekvi hatóság részéről közhirrét tétetik, miszerint a nagy-szebeni „Albina” takarékos hitelintézet végrehajtónak Gross Michael végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kir. kincstár részére Schappert Mihály ellen 27 frt 50 kr. kiutaltványozott vételári hátralék, ennek 1885. évi január 24-től járó 6% krral ezen kérésért megállapított 5 frt költség és 1 frt 50 kr eszményi bélyeg-rehajtása iránti ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék területén levő Hás-ság községi tlkjegyzőkönyvben A+1 rend 240, 241 hr. szám alatt Gross Mihály téla-jdonánál felvett és az 1885. évi jan. 24-én tartott árverés Schappert Mihály veszélyére és költségére elrendeltetik és annak megtartására határidőül 1886. november 20-án délelőtt 10 óráján Hásságon a község házához kitűzetik.

Kikiáltási ár a becsár, azonban az eladás becsáron alól is megtörténni fog.

Az árverezni kívánók, végrehajtató kivételével, tartoznak a becsár 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez bánatpénzzül letenni, avagy ennek a bíróságnál birói letétben történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

Medgyesen, 1886. szeptember 14.

A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

Eladó

egy igen jó karban lévő **hintó** (batár) **280 forint** olcsó árban.

Bővebbet Óbrassó, klastromutca 43. sz. a. (545) 2—3

Szám 7252.—1886.

Árverezési hirdetés.

Táblás község korcsmárlási jogai egy járatu patak malma, folyó évi november 20-án reggeli 10 órakor nyilvános árverezésem 3 egymásután következő évre 1887. évi január 1-től 1889. évi Deczem-ber hó 31-éig a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 150 frt. o. m. é.
I. A malomnak 60 frt. o. m. é.

Az árverezni óhajtók kötelesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánatpénzzül alólírotnak kezéhez befizetni.

Az árverezési feltételek, ugy a bolya-berethalmi járás főszolgabirójánál, valamint Táblás községi birónál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Medgyes, 1886. október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolgabirója

(499) 2—3 Lendvay.

Sz. 7253—1886.

Árverezési hirdetés.

Riomfalva mezőváros tulajdonát képező korcsma-jog, valamint annak

lisztelő patak-malma, folyó évi No-
vember 20-án, reggeli 10 órakor, a helyszínen 3 egymásután követ-kező évre, vagy is 1887 évi Január 1-étől 1889 évi Deczem-ber hó 31-éig, nyilvános árverezésem a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe fog adadni.

Kikiáltási ár

I. A korcsmának 200 frt. o. m. é.
II. A malomnak 200 frt. o. m. é.

Az árverezni szándékozók köte-
lesek az árverezés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10%-át bánat-
pénzzül alólírotnak kezéhez letenni.

Az árverezési feltételek a községi irodában, valamint alulirt főszolga-
birónál a hivatalos órákban megte-
kinthetők.

Zárt ajánlatok csak is a szóbeli árverezés megkezdése előtt fogad-
tatnak el.

Medgyes 1886 Október 15-én.

Bolya-berethalmi járás főszolga-

birója.

(500.) 3—3.

Lendvay.

Szám 5035.—1886.

Hirdetmény.

Nagy-Küküllőmegye keresdi já-
rás főszolgabirója által ezennel köz-
hírré tétetik, miszerint Dános község
község korcsomároltatási joga és vizi
malma három egymásután követke-
zendő évekre, 1887. évi január hó
1-től 1889. év deczem-ber hó 31-ig
árverezés útján a legtöbbet ígérőnek
folyó évi november hó 20-án d. e.
10 órakor a községi biró házá-
nál ki fog adadni.

Kikiáltási ár a korcsmajogra 1000 frt,
" " a malomra 400 frt.

Árverezni kívánók kötelesek a kiki-
áltási árnak 10%-át bánatpénzzül az
árverezés megkezdése előtt az árve-
rező biztos kezéhez lefizetni. — Zárt
ajánlatok, a mennyiben azok a tör-
vényes kellékekkel ellátva vannak,
szintén az árverés előtt elfogadtatnak.
Az árverezési feltételek bármikor
a hivatalos órákon belül a járási
szolgabirónál vagy az illető község
előjáróságánál betekintethetők.

Szegesvár, 1886. október 15-én.

A keresdi járás főszolgabirója

(512) 3—3

Fodor.

Szám 1109./1886. telekvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinkir. járásbíróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a volt nagysinkszéki árvai alap mint végrehajtónak sárosi Martini Mihály és Roth Anna végrehajtást szenvedők elleni 50 frt. tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinkir. járásbíróság területén lévő és a Sáros köz-ség határában fekvő, a sárosi 170. számú telek-jegyzőkönyvben A + 802/1, 1788, 1869, 1907, 2160, 2164, 3353, 3380, 3387, 3883, 4204, 4261, 4320, 5372, 5433, 5613, 6548, 6949, 8262, 8594, 8658, 8816, 8988, 9749, 9966, 10181, 11161, 11579, 12059, 12089, 12416, 12476, 13082, 13129, 13130, 13351, 13796, 13878, 14610, 14880, 15146, 15823, 16116, 16867, 16885, 17010, 17579, 17738, 18101, 18102, 18164, 18606, 19803, 20060, 20232, 20573, 20574, 22105, 22109, 22445 helyrajzi számok, valamint a 614. számú tlkjkv.-ben A + 265/1, 266/1, 593, 645, 2253, 5869, 5870, 6039, 8796, 8853, 9344, 9662, 10566, 11149/2, 12910/3, 13583, 14700, 17277, 18596, 20519, 21495. és 21546. helyrajzi számok alatt felvett in-gatlanokra az árverést 633 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban el-rendelte, és hogy a fennebb megjelölt in-gatlanok az 1886. évi november hó 20-ik napján délelőtti 9 órakor a Sáros község házá-
nál megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el-adadni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 63 forint 35 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-czikk 42. §-sá-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. aug. 21-én.
A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.
(486) 1—1

Kauffmann,

kir. járásbíró.

Szám 2417.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a Stoicitia Josif lui Juon végrehajtónak Stoicitia Maria végrehajtást szenvedő el-
leni 20 frt 20 kr. tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Alsó-Porumbák községében fekvő, az alsó-porumbák 215. számú telek-jegyzőkönyvben A +

1. rend-, 452. helyrajzi szám alatt fekvő ház és udvar 160 frt.

— 453. hrsz. a. fekvő kert 100 „
2. r. 860. „ „ „ szántó 14 „
— 861. „ „ „ „ 14 „
3. „ 950. „ „ „ „ 10 „
— 951. „ „ „ „ 12 „
4. „ 3411. „ „ „ „ 11 „
5. „ 3745. „ „ „ „ 53 „
6. „ 4305 „ „ „ „ 8 „
— 4396. „ „ „ „ 8 „

ban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi novem-ber hó 22-ik napján délelőtti 11 órakor Alsó-Porumbák-on a község házá-
nál megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el-adadni fognak.

Árverezni szándékozók — kivéve vég-rehajtatót, megbízottját, vagy annak helyettesét — tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 16 frt, 10 frt, 1 frt 40 kr, 1 frt 40 kr, 1 frt, 1 frt 20 kr, 1 frt 10 kr, 5 frt 30 kr, 80 kr, és 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal szá-mított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri ren-delet 8. §-ában kijelölt óvadékképes ér-

tékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-czikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1886. június hó 21-én.

A kir. járásbíróság m. telekvi hatóság.

(524) 1—1

Tibáld Antal,

kir. járásbíró.

Szám 3777.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíróság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy a fogarasmegyei árva-alap végrehajtónak Moldován Demeter és neje végrehajtást szenvedők elleni 1465 frt 44 kr tökékövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíróság) területén lévő Fogaras nagyközségben fekvő, a fogarasi 1123. számú telek-jegyzőkönyvben A + 921. és 922. helyrajzi szám alatti ingatlanra az árverést 1226 frtban ezen-nel megállapított kikiáltási árban elren-delte, és hogy fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi november hó 24-ik napján délelőtti 10 órakor alólirt telekvi hatóság hivatalos helyiségében megállapított nyilvános árverésen a megállapított kikiál-tási áron alól is el-adadni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 122 frt 60 krt — kivéve a végrehajtó alap képviselője, vagy ennek helyettesét — készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a ki-küldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánat-pénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-séről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogaras, 1886. szept. hó 6-án.

A kir. járásbíróság mint telekvi hatóság.

(525) 1—1

Tibáld Antal,

kir. járásbíró.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

KOVÁSZNAI és KERESZTESY

NŐI DIVAT- ÉS ÖLTÖNYRAKTÁRA

Brassóban, főtér

ajánlják a legnagyobb választékkal ujonan ellátott raktárukat, u. m. színes és fekete Lyoni selymeit, a legdivatosabb gyapju ruhakelmék, cachmirok és flanellek, női és férfi öltöny kelmék, posztók, valamint azokhoz tartozó legujabb plösch, vadbőr, toll és gyöngydiszek minden divatos színben.

Schroll Benedek-féle chiffon, chirting Inlet és amerikai vásznak (calicot) minden szélességben, piquet és barchettok, posztó és hárász téli nagy kendők a legszebb mintákban, továbbá dr. Jäger-féle normál gyapju-
árak gyári raktárunkon a gyár árjegyzéke szerinti árakban találhatók.

Női és gyermek-karmantyuk, muffok, posztó- és nemezkalapok, for-mák, valamint hozzá illő diszek, u. m. bársony, toll, virag, csipke, atlasz, otomán és bársony szalagok (a picat) minden színben.

Továbbá legujabb mintájú csipke és jutte (Tunis) függönyök, salon-és futószőnyegek, nemkülönbön világhírű legjobb Clarck-féle henger gép-varróczérna, D. M. C. horgolófonal, himzőselyem, gyapju és gyapot kötőfo-nalak és minden bellés kellékek.

Megrendeléseket elfogadnak menyasszonyi, sétaruhák (toilet) esőkö-peny, felsők, Jaquettok készítésére

pontos kiszolgálát és jutányos árak mellett.

Minták kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Mindenféle ruha- és kalapdiszek a legujabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virág-sor 325. szám alatt)

ajánlja a t. cz. közönségnek az

ősz és téli évadra

ujonnan berendezett üzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női őszi és téli szövetekben, flanel, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszek, vásznak, chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányo-sabb árak mellett.

Felső és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készítettnek.

Nagy raktár férfi- és női fehérneműekben.